

Opfordring tog Plads omkring et ovalt Bord i Midten af Stuen.

Stemningen blandt Raadets Medlemmer var præget af en ualmindelig Højtidelighed. Man havde forinden Sogneraadsformandens Ankomst søgt Oplysning hos Væveren om Anledningen til Mødets Afholdelse; og af dennes undvigende Svar havde man forstaaet, at der forestod betydningsfulde Afgørelser.

Som Komiteens Formand indtog Værten selv Sædet ved den øverste Bordende. Hans sværlemmede Skikkelse med det krusede Haar og den store, glatragede Hage tog sig paa denne Plads helt statelig ud. Rigtignok hang Næsen endnu lige kalkunblaa i det rødblussende Ansigt — som et kedeligt Minde om hans Fortid; men til Gengæld havde hans Holdning, hans Bevægelser og hele hans Maade at føre Ordet paa vundet den overlegne Anstand og brede, elskværdige Utvungenhed, der udvikles ved livlig Deltagelse i det offentlige Liv.

Til højre for ham sad Emanuel — der nu havde ombyttet sin Arbejdskittel med en Frakke af lysegraaat Multum — samt en lille mavesvær Vejlbybonde med buskede Øjenbryn og barnligt røde Kinder. Til venstre sad to yngre, blonde Skibberup-Gaardmænd og den høje Tømrer Nielsen,